

**ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ**

ΝΟΜΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ

Αριθμός Γνωμοδοτήσεως 53/ 2014

ΤΟΥ ΝΟΜΙΚΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ

Δ' ΤΜΗΜΑΤΟΣ

Συνεδρίαση της 18^{ης} Φεβρουαρίου 2014

Σύνθεση:

Πρόεδρος: Ανδρέας Φυτράκης, Αντιπρόεδρος Ν.Σ.Κ.

Νομικοί Σύμβουλοι: Χρυσαφούλα Αυγερινού, Στέφανος Δέτσης, Βασιλική Δούσκα, Ιωάννης-Κω/νος Χαλκιάς, Γεώργιος Κανελλόπουλος, Νίκη Μαριόλη, Δήμητρα Κεφάλα, Κωνσταντίνος Κηπουρός, Αθηνά Αλεφάντη και Παναγιώτης Παππάς.

Εισηγητής Δημήτριος Κατωπόδης, Πάρεδρος του Ν.Σ.Κ. (γνώμη χωρίς ψήφο)

Ερώτημα: Το υπ'αριθ.Πρωτ.56612 οικ. Φ109.1/05.11.2013 έγγραφο του Αρχηγείου του Πυροσβεστικού Σώματος /κλάδος Β Διοικητικής Υποστήριξης /Διεύθυνση οργάνωσης νομοθεσίας/Τμήμα 1^ο Νομικό

Περίληψη Ερωτήματος: «α) Εάν εφαρμόζεται η διάταξη της παρ.3 του άρθρου 103 του Κώδικα Κατάστασης Πολιτικών Διοικητικών Υπαλλήλων και Υπαλλήλων Ν.Π.Δ.Δ ,όπως έχει τροποποιηθεί με την περίπτωση 1 της υποπαραγράφου Ζ3 του ν.4093 /2012, στο πυροσβεστικό προσωπικό του πυροσβεστικού Σώματος, β) Εάν παρέχεται γνωμοδοτική αρμοδιότητα στα

πειθαρχικά –ανακριτικά συμβούλια του Πυροσβεστικού Σώματος, σχετικά με την αναγκαιότητα ή μη της συνέχισης του διοικητικού μέτρου της αυτοδίκαιης αργίας απευθείας, από το ν.4093/2012 και **γ)** Μετά τις διαδοχικές τροποποιήσεις του άρθρου 103 του ν.3528/2007 με ποιόν τρόπο μπορεί ερμηνευτικά να γίνει αντιστοίχιση στην ισχύουσα νομοθεσία της εξαιρέσεως που αφορά την καταβολή του ¼ των αποδοχών για ορισμένες αξιόποινες πράξεις.

Επί του ανωτέρω ερωτήματος, το Νομικό Συμβούλιο του Κράτους (Τμήμα Δ') γνωμοδότησε ως ακολούθως :

I.Εφαρμοστές διατάξεις

1. Στο ν.4093/2012,ΦΕΚ Α 222/12.11.2012 *Παράγραφος Ζ'' υποπαράγραφος Ζ.3.του άρθρου πρώτου.Περ. 6.* ορίζεται ότι: « *Οι διατάξεις των άρθρων 103 και 104 του Υπαλληλικού Κώδικα (ν. 3528/2007), 107 και 108 του Κώδικα Κατάστασης Δημοτικών και Κοινοτικών Υπαλλήλων (ν. 3584/2007) και 88 και 89 του Κώδικα Δικαστικών Υπαλλήλων (ν. 2812/2000), όπως ισχύουν, έχουν εφαρμογή και στο προσωπικό που εργάζεται με οποιαδήποτε σχέση εργασίας ιδιωτικού δικαίου στις υπηρεσίες, οι υπάλληλοι των οποίων διέπονται από τους ανωτέρω Κώδικες. Με την επιφύλαξη τυχόν αυστηρότερων διατάξεων, οι διατάξεις των άρθρων 103, 104 και 105 του Υπαλληλικού Κώδικα, όπως ισχύουν, εφαρμόζονται αναλόγως, ως προς τις ουσιαστικές προϋποθέσεις της θέσεως σε αυτοδίκαιη ή δυνητική αργία, καθώς και ως προς τις συνέπειες της, σε όλες τις πειθαρχικές διαδικασίες, που διέπουν το κάθε φύσεως και με οποιαδήποτε υπηρεσιακή σχέση δημοσίου δικαίου ή σχέση εργασίας ιδιωτικού δικαίου προσωπικό του δημόσιου τομέα, όπως αυτός είχε οριοθετηθεί με το άρθρο 1 παρ. 6 του ν. 1256/1982 πριν τη θέση σε ισχύ του άρθρου 51 του ν. 1892/1990, συμπεριλαμβανομένων όλων των φορέων που απαριθμούνται ειδικότερα στο άρθρο 14 παρ. 1 του ν. 2190/1994 και μη εξαιρουμένων των περιπτώσεων που απαριθμούνται στην παράγραφο 2 του ίδιου άρθρου, όπως ισχύει μετά την αντικατάσταση του με το άρθρο 1 του ν. 3812/2009. 7. Οι διατάξεις των περιπτώσεων 1 έως 6 της παρούσας υποπαραγράφου εφαρμόζονται και στις*

υποθέσεις που είναι εκκρεμείς κατά τη δημοσίευση του παρόντος νόμου στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.

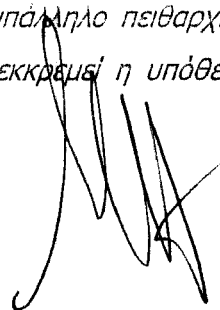
8. Το αρμόδιο για την εκδίκαση αίτησης αναστολής εκτελέσεως δικαστήριο, η οποία στρέφεται κατά πράξης με την οποία διαπιστώνεται η θέση υπαλλήλου σε κατάσταση αυτοδίκαιης αργίας ή με την οποία ο υπάλληλος τίθεται σε δυνητική αργία, μπορεί, εφόσον πιθανολογείται σοβαρά κίνδυνος βιοπορισμού του υπαλλήλου ή της οικογένειάς του, να διατάσσει, ως προσωρινό μέτρο, την αύξηση των αποδοχών της αργίας μέχρι το 75% των νόμιμων αποδοχών του υπαλλήλου. 9. Στις περιπτώσεις αυτοδίκαιης αργίας της παραγράφου 1 περίπτωση ε' του άρθρου 103 του Υπαλληλικού Κώδικα και της παραγράφου 1 περίπτωση ε' του άρθρου 107 του Κώδικα Κατάστασης Δημοτικών και Κοινοτικών Υπαλλήλων, όπως αντικαθίστανται με τις περιπτώσεις 1 και 3 της παρούσας υποπαραγράφου, οι αποδοχές της αργίας ορίζονται στο 75% των νομίμων αποδοχών των υπαλλήλων».

2. Στο ν.3528/2007 (Α' 26), μεταξύ άλλων, ορίζεται: ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΣΤ' ΑΡΓΙΑ - ΑΝΑΣΤΟΛΗ ΑΣΚΗΣΗΣ ΚΑΘΗΚΟΝΤΩΝ

"Άρθρο 103"(τίθεται ως ίσχυε κατά το χρόνο υποβολής του ερωτήματος) ¹«1. Τίθεται αυτοδίκαια σε αργία: α) ο υπάλληλος που στερήθηκε την προσωπική του ελευθερία ύστερα από πρωτοβάθμια ή δευτεροβάθμια απόφαση ποινικού δικαστηρίου ή ένταλμα προσωρινής κράτησης, β) ο υπάλληλος κατά του οποίου εκδόθηκε ένταλμα προσωρινής κράτησης και στη συνέχεια ήρθη η προσωρινή κράτηση του ή αντικαταστάθηκε με περιοριστικούς όρους, γ) ο υπάλληλος, ο οποίος παραπέμφθηκε αμετακλήτως ενώπιον του αρμοδίου δικαστηρίου για κακούργημα ή για τα αδικήματα της κλοπής, υπεξαίρεσης (κοινής και στην υπηρεσία), απάτης, εκβίασης, πλαστογραφίας, δωροδοκίας, καταπίεσης, απιστίας περί την υπηρεσία, καθώς και για οποιοδήποτε έγκλημα κατά της γενετήσιας ελευθερίας ή έγκλημα οικονομικής εκμετάλλευσης της γενετήσιας ζωής». δ) ο υπάλληλος στον οποίο επιβλήθηκε η πειθαρχική ποινή της οριστικής ή της προσωρινής παύσης, και ε) ο υπάλληλος ο οποίος έχει παραπεμφθεί στο αρμόδιο πειθαρχικό συμβούλιο για τα παραπτώματα των περιπτώσεων α', γ', δ', ε', θ', ι', ιδ', ιη', κγ', κδ', κζ', κθ' και λγ' του άρθρου 107 ή αντίστοιχα παραπτώματα του ίδιου άρθρου, όπως ίσχυε πριν την

¹ Η παράγραφος 3 τροποποιήθηκε (λήγει μετά τη φράση «αντίστοιχης διαπιστωτικής πράξης» και προστέθηκε παρ.4 με το άρθρου 16 παρ.1 του ν.4210/2013.

αντικατάσταση του με το άρθρο δεύτερο του ν. 4057/2012, ή αντίστοιχα παραπτώματα του προϊσχύοντος Υπαλληλικού Κώδικα (ν. 2683/1999). 2. Ο υπάλληλος επανέρχεται αυτοδίκαια στα καθήκοντα του, εάν εκλείψει ο λόγος για τον οποίο έχει τεθεί σε αργία. Ειδικότερα: α. Υπάλληλος ο οποίος τέθηκε σε αργία στις περιπτώσεις α` έως γ` της παραγράφου 1 ασκεί εκ νέου τα καθήκοντα του αν αθωωθεί με τελεσίδικη δικαστική απόφαση. β. Η αργία της περίπτωσης δ` της παραγράφου 1 αρχίζει από την κοινοποίηση στον υπάλληλο της πειθαρχικής απόφασης και λήγει με την έναρξη της εκτέλεσης της πειθαρχικής ποινής της οριστικής ή προσωρινής παύσης που του επιβλήθηκε ή με την έκδοση απόφασης σε δεύτερο βαθμό ή δικαστικής απόφασης που είτε απαλλάσσει τον υπάλληλο από την πειθαρχική ευθύνη είτε του επιβάλλει ποινή διαφορετική από την οριστική ή προσωρινή παύση. γ. Η αργία της περίπτωσης ε` της παραγράφου 1 αρχίζει από την κοινοποίηση στον υπάλληλο του παραπεμπτηρίου εγγράφου και λήγει με την έκδοση πρωτοβάθμιας πειθαρχικής απόφασης που τον απαλλάσσει ή του επιβάλλει ποινή διαφορετική από την οριστική ή προσωρινή παύση. Αν του επιβληθεί κάποια από τις ποινές αυτές η αργία συνεχίζεται και λήγει σύμφωνα με την προηγούμενη περίπτωση. 3. Η διαπιστωτική πράξη θέσης σε αργία εκδίδεται αμελλητί από το αρμόδιο για το διορισμό του υπαλλήλου όργανο. Η πράξη επανόδου του υπαλλήλου στην υπηρεσία εκδίδεται από το ίδιο όργανο: α) μετά από τελεσίδικη αθωωτική απόφαση ποινικού δικαστηρίου, β) μετά από βεβαίωση της αρμόδιας μονάδας προσωπικού ότι εκτελέστηκε η πειθαρχική ποινή της προσωρινής παύσης που έχει επιβληθεί ή μετά από απόφαση του Δευτεροβάθμιου Πειθαρχικού Συμβουλίου ή του αρμόδιου δικαστηρίου που απαλλάσσει τον υπάλληλο ή του επιβάλλει ποινή διαφορετική από την οριστική ή προσωρινή παύση, ή μετά από σχετική βεβαίωση του προέδρου του οικείου δικαστικού σχηματισμού, και γ) μετά από απόφαση του πρωτοβάθμιου πειθαρχικού συμβουλίου με την οποία ο υπάλληλος απαλλάσσεται από την πειθαρχική ευθύνη ή του επιβάλλεται πειθαρχική ποινή διαφορετική από την οριστική ή προσωρινή παύση για πειθαρχικό παράπτωμα της περίπτωσης ε` της παραγράφου 1, ή μετά από σχετική βεβαίωση του προέδρου του πρωτοβάθμιου πειθαρχικού συμβουλίου. Ο υπάλληλος επανέρχεται στην υπηρεσία του από την κοινοποίηση σε αυτόν της αντίστοιχης διαπιστωτικής πράξης. Εφόσον έχει επιβληθεί αυτοδίκαιη αργία στις περιπτώσεις β`, γ`, δ` και ε` της παραγράφου 1, η οποία δεν έχει αρθεί σύμφωνα με την παράγραφο 2, και δεν έχει επιβληθεί στον υπάλληλο πειθαρχική ποινή οριστικής παύσης, το πειθαρχικό συμβούλιο στο οποίο εκκρεμεί η υπόθεση

γνωμοδοτεί μετά την πάροδο ενός έτους από τη θέση του υπαλλήλου σε αυτοδίκαιη αργία και κάθε επόμενο έτος σχετικά με την τυχόν συνδρομή λόγων που καθιστούν μη αναγκαία τη συνέχιση της. Το όργανο που είναι αρμόδιο για το διορισμό του υπαλλήλου, εφόσον κρίνει, μετά την ανωτέρω γνωμοδότηση του πειθαρχικού συμβουλίου ή μετά από γνωμοδότηση του ίδιου συμβουλίου που μπορεί να ζητηθεί οποτεδήποτε, ότι με βάση τις ιδιαίτερες περιστάσεις της υπόθεσης δεν είναι αναγκαία η συνέχιση της αργίας, μπορεί να διατάσσει την αναστολή της και την επάνοδο του υπαλλήλου στα καθήκοντα του ή τη μετακίνηση του σύμφωνα με το άρθρο 66. Για την προθεσμία εντός της οποίας οφείλει να γνωμοδοτήσει το πειθαρχικό συμβούλιο και τις συνέπειες της μη γνωμοδότησης του εντός της νόμιμης προθεσμίας εφαρμόζεται αναλόγως η παράγραφος 4 του επόμενου άρθρου. Η αναστολή της αργίας μπορεί να διατάσσεται και για ορισμένο χρόνο και να ανακαλείται οποτεδήποτε, εφόσον επιβάλλεται από το συμφέρον της υπηρεσίας και ιδίως σε περίπτωση υποτροπής, που οφείλεται στην τέλεση οποιουδήποτε νέου παραπτώματος από τον υπάλληλο».

" Άρθρο 105" « Συνέπειες αργίας - αναστολής άσκησης καθηκόντων

"1. Ο υπάλληλος ο οποίος τελεί σε κατάσταση αργίας απέχει από την άσκηση των κύριων και παρεπόμενων καθηκόντων του. 2. Στον υπάλληλο που τελεί σε κατάσταση αργίας ή σε αναστολή άσκησης καθηκόντων καταβάλλεται το ένα τρίτο (1/3) των αποδοχών του με εξαίρεση την περίπτωση του δεύτερου εδαφίου της παραγράφου 1 του άρθρου 103, κατά την οποία καταβάλλεται το ένα τέταρτο (1/4) των αποδοχών του. Το υπόλοιπο των αποδοχών του ή μέρος αυτού μπορεί να αποδοθεί στον υπάλληλο, μετά από αιτιολογημένη απόφαση του πειθαρχικού συμβουλίου, εφόσον δεν τεθεί σε αργία σύμφωνα με το τελευταίο εδάφιο της παραγράφου 1 του άρθρου 103 ή απαλλαγεί με τελεσίδικη δικαστική απόφαση. 3. Ο υπάλληλος, στον οποίο επιβλήθηκε οποιαδήποτε πειθαρχική ποινή για το παράπτωμα της αδικαιολόγητης αποχής από την εκτέλεση των καθηκόντων του, δεν δικαιούται αποδοχές αργίας. 4. Οι διατάξεις των άρθρων 31 - 35 του παρόντος Κώδικα εφαρμόζονται και κατά τη διάρκεια της αργίας».¹²

² ***Το άρθρο 105 αντικαταστάθηκε ως άνω με το άρθρο πρώτο του Ν. 4057/2012 (ΦΕΚ Α 54 14.3.2012)

3. Στο ν.2190/1994 (Α' 28), ορίζεται ότι: *Άρθρο 14 «1...2. Δεν υπάγονται στις διατάξεις των κεφαλαίων Α', Β' και Γ': α. Οι δικαστικοί λειτουργοί, το κύριο προσωπικό του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους και οι ιατροδικαστές. β....γ... δ. Οι στρατιωτικοί, το μη πολιτικό προσωπικό του Υπουργείου Προστασίας του Πολίτη (πρώην Δημόσιας Τάξης και πρώην Εμπορικής Ναυτιλίας), το προσωπικό της Εθνικής Υπηρεσίας Πληροφοριών, καθώς και το ειδικό ένστολο προσωπικό της δημοτικής αστυνομίας....»*

4.. Στο Ν. 3511/06 (ΦΕΚ 258 Α/27-11-2006): *Αναδιοργάνωση του Πυροσβεστικού Σώματος, αναβάθμιση της αποστολής του και άλλες διατάξεις, ορίζεται ότι:*

Άρθρο 3 «Χαρακτήρας Υπηρεσίας και προσωπικού

1. Το Πυροσβεστικό Σώμα αποτελεί πολιτική διοικητική Υπηρεσία του Κράτους, διέπεται από ιδιαίτερους γι' αυτό οργανικούς νόμους και κανονισμούς και για την εκτέλεση της αποστολής του εφοδιάζεται με τα αναγκαία μέσα και εξοπλισμό.

2. Το πυροσβεστικό προσωπικό είναι μόνιμοι δημόσιοι υπάλληλοι, έχει ιδιαίτερη ιεραρχία, αντίστοιχη της στρατιωτικής, και δικούς του κανόνες πειθαρχίας, εφοδιάζεται με ειδικό δελτίο ταυτότητας και φέρει στολή. Διέπεται από δικούς του οργανικούς νόμους και κανονισμούς και μόνον για όποια θέματα δε ρυθμίζονται από αυτούς, εφαρμόζεται η νομοθεσία που ισχύει για τους πολιτικούς δημόσιους υπαλλήλους. Το πυροσβεστικό προσωπικό κατά την άσκηση των προανακριτικών του καθηκόντων φέρει κατάλληλο οπλισμό».

5. Στο Π.Δ. 210/16.6.1992 (ΦΕΚ - 99 Α'): Κωδικοποίηση διατάξεων Προεδρικών Διαταγμάτων του Κανονισμού Εσωτερικής Υπηρεσίας του Πυροσβεστικού Σώματος. (Άρθρο 9 Π.Δ. 8/1991), ορίζεται ότι:

«Διάκριση υπαλλήλων Πυροσβεστικού Σώματος 1.Οι υπάλληλοι του Πυροσβεστικού Σώματος, ως τακτικοί δημόσιοι πολιτικοί υπάλληλοι υπάγονται στις ειδικές διατάξεις του Σώματος και στις διατάξεις του παρόντος Διατάγματος και εφαρμόζονται και σ' αυτούς όλες οι διατάξεις που ισχύουν για τους τακτικούς δημόσιους υπαλλήλους, εφόσον δεν καθορίζεται διαφορετικά στη νομοθεσία που ισχύει για το Πυροσβεστικό Σώμα. 2.Με το γενικό όρο "υπάλληλοι του Πυροσβεστικού Σώματος" νοείται το πυροσβεστικό προσωπικό και το πολιτικό προσωπικό. Το πυροσβεστικό προσωπικό

διακρίνεται σε Γενικών Υπηρεσιών και Ειδικών Υπηρεσιών. Γενικών Υπηρεσιών είναι αυτοί που εκτελούν καθαρά πυροσβεστικά καθήκοντα. Ειδικών Υπηρεσιών είναι οι τεχνικοί, οι πιλογοί και οι υγειονομικοί. 3. Το πυροσβεστικό προσωπικό περιλαμβάνει τους αξιωματικούς, πυρονόμους, υπαξιωματικούς και πυροσβέστες.....»

6. Στο ν.δ 343/1969 της 13/19.11.1969. Περί βαθμού και καταστάσεως εν γένει των Αξιωματικών των Σωμάτων Ασφαλείας.(Α' 238), ορίζεται ότι: « Άρθρον 2. 1. Αι καταστάσεις του αξιωματικού των σωμάτων είναι: α) Η ενέργεια β) Η διαθεσιμότης γ) Η ετησία άδεια λόγω νοσήματος δ) Η υπηρεσία γραφείου ε) Η αργία δια προσκαίρου παύσεως στ) Η αργία δι' απολύσεως ζ) Η αποστρατεία η) Αι προβλεπόμεναι υπό των διατάξεων του νόμου 4506/1930 περί καταστάσεως παθόντων εν πολέμω αξιωματικών και ανθυπασπιστών και του Νομοθετικού Διατάγματος 330/1947 περί καταστάσεως μονίμου διαθεσιμότητος αστυνομικών υπαλλήλων, ως ετροποποιήθησαν και συνεπληρώθησαν. 2. Η θέσις αξιωματικού εις νέαν κατάστασιν γίνεται δια Βασιλικού Διατάγματος, εκδιδομένου προτάσει του Υπουργού Δημοσίας Τάξεως.3. Εάν ο αξιωματικός ετέθη εις διαθεσιμότητα, δι' ωρισμένον χρόνον είτε εις αργίαν δια προσκαίρου παύσεως ή απολύσεως, επανέρχεται αυτοδικαίως, άμα τη λήξει της εν των Βασιλικώ Διατάγματι καθωρισμένης διάρκειας τούτου εις την προτέραν κατάστασιν, άνευ άλλης διατυπώσεως, υποχρεούμενος, εάν επανέρχεται εις την ενέργειαν, να παρουσιασθή άμέσως εις την αρμοδίαν υπηρεσίαν».

Άρθρον 3. « 1. Η ενέργεια είναι κατάστασις του αξιωματικού, του τοποθετημένου και υπηρετούντος εις θέσιν τινά του σώματος ή υπηρεσίαν, ευρισκομένου εν αποστολή ή υπό εκπαίδευσιν. 2. Η διαθεσιμότης είναι κατάστασις των εν ενεργεία αξιωματικών ευρισκομένων, προσωρινώς, άνευ θέσεως ή υπηρεσίας. 3...»

Άρθρο :4 «1. Εις διαθεσιμότητα τίθενται: "α. Αξιωματικοί οιουδήποτε βαθμού αυτεπαγγέλτως, εφ' όσον συντρέχουν ειδικοί λόγοι αφορώντες εις το συμφέρον της υπηρεσίας ή ένεκα ελλείψεως θέσεως" β) Οι ανώτατοι και ανώτεροι αξιωματικοί τη αιτήσει των, εφ' όσον αι ανάγκαι της υπηρεσίας επιτρέπουν και οι λόγοι της αιτήσεως κριθούν βάσιμοι. Η άπαξ θέσις του αξιωματικού εις διαθεσιμότητα, δια τινά των άνω λόγων, δεν κωλύει την εκ νέου θέσιν τούτου δια τον αυτόν ή έτερον λόγον, είτε εν τω αυτό βαθμώ ή ετέρω. γ) δ) Οι επανερχόμενοι εξ σχημαλώσεως... ε) Αξιωματικοί οιουδήποτε βαθμού, λόγω νοσήματος κατά τας διατάξεις του άρθρου 6 του παρόντος. 2. Οι κατά τα εδάφια α' και β' της προηγούμενης παραγράφου

αξιωματικοί εν ουδεμία περιπτώσει δύνανται να παραμείνουν εις την κατάστασιν της διαθεσιμότητος πλέον του έτους, αν αυτεπαγγέλτως ετέθησαν εις αυτήν, ή πλέον του εξαμήνου, αν ετέθησαν τη αιτήσει των. Εάν συνεπληρώθη το έτος ή το εξάμηνον, αντιστοιχώς δεν εκοινοποιήθη δε εις τον αξιωματικόν Βασιλικόν Διάταγμα ανακλήσεως εκ της διαθεσιμότητος, θεωρείται ως αυτοδικαίως ανακληθείς και οφείλει αμέσως να παρουσιασθή εις την πλησιεστέραν υπηρεσίαν του Σώματος, ήτις υποχρεούται να αιτησθή αιμέσως τηλεγραφικώς τας διαταγάς του Υπουργείου προς διάθεσιν του. 3. Κηρυχθείσης επιστρατεύσεως οι κατά τα εδάφια α' και β' της παραγράφου 1 του παρόντος άρθρου αξιωματικοί, θεωρούνται ως αυτοδικαίως ανακληθέντες εις την ενέργειαν και οφείλουν πάραυτα να παρουσιασθούν εις τας υπηρεσίας, εις ας ανήκον προ της θέσεως των εις διαθεσιμότητα ή τας υπηρεσίας, ας τυχόν ήθελεν ορίσει εν τη περιπτώσει ταύτη ο Υπουργός Δημοσίας Τάξεως».

«Άρθρο :5 «1... 2. Οι υπό του συμβουλίου αθωούμενοι, ανακαλούνται εις ενέργειαν, ο δε χρόνος, καθ' ον παρέμειναν εν αιχμαλωσία και διαθεσιμότητι θεωρείται ως χρόνος υπηρεσίας δι' άπαντα τα δικαιώματα του βαθμού, ον φέρουν.»

7. Στο Ν.Δ. 935 της 17 / 23.7.1971. Περί καταστάσεως εν γένει των Οπλιτών Χωροφυλακής και των κατωτέρων οργάνων της Αστυνομίας Πόλεων και του Πυροσβεστικού Σώματος.- (Α' 149), ορίζεται ότι: Άρθρον 3. «1. Αι καταστάσεις των εν άρθρω 1 αναφερομένων είναι αι ακόλουθοι: α) Η ενέργεια. β) Η ετησία άδεια λόγω νοσήματος. γ) Η διαθεσιμότης. δ) Η αργία δι' απολύσεως. ε) Η απόταξις. στ) Η απόλυσις. 2. Η θέσις των Οπλιτών Χωροφυλακής και των κατωτέρων οργάνων της Αστυνομίας Πόλεων και Πυροσβεστικού Σώματος εις νέαν κατάστασιν γίνεται δ' αποφάσεως του οικείου Αρχηγού. Η απόφασις κοινοποιείται εις τον ενδιαφερόμενον, επί αποδείξει υποβλητέα εις το Αρχηγείον εκάστου Σώματος. Εν αυτή καταχωρείται και ο δηλωθείς υπό του οργάνου τόπος διαμονής, εις ας περιπτώσεις προβλέπεται τούτο υπό του παρόντος. Αι αποφάσεις περί αποτάξεως και απολύσεως δημοσιεύονται εις την Εφημερίδα ης Κυβερνήσεως. 3. Διά του παρόντος Νόμου δεν θίγονται αι διατάξεις αι ρυθμίζουσαι τα των παθόντων εν πολέμω Οπλιτών Χωροφυλακής ως και αι τοιαύται του Ν.Δ. 330/1947 "περί καταστάσεως μονίμου διαθεσιμότητος αστυνομικών υπαλλήλων", ως ετροποποιήθησαν και συνεπληρώθησαν μεταγενεστέρως».

Διαθεσιμότης. Άρθρον 6. «1. Διαθεσιμότης είναι η κατάστασις των μη εκτελούντων υπηρεσίαν καθ' ον χρόνον διαρκεί αύτη. 2. Εις διαθεσιμότητα τίθενται:

α) Οι επανερχόμενοι εξ αιχμαλωσίας, περί των ειδικώτερον καθορίζει το άρθρον 7 του παρόντος. β) Οι πάσχοντες εκ χρονίου νοσήματος, καθ'α ειδικώτερον καθορίζει το άρθρον 8 του παρόντος. γ) Οι καθ'ων ενεργείται ένορκος Διοικητική εξέτασις ή ησκήθη ποινική δίωξις, οι τελούντες εν προφυλακίσει ή εκτίοντες στερητικὴν της ελευθερίας ποινήν, περί των ειδικώτερον καθορίζει το άρθρον 9 του παρόντος.»

Διαθεσιμότης των καθ'ων ασκείται δίωξις. Άρθρον 9. «1. Ο οικείος Αρχηγός δύναται να θέτη εις διαθεσιμότητα Οπλίτας χωροφυλακής και κατώτερα όργανα της Αστυνομίας Πόλεων και του Πυροσβεστικού Σώματος οσάκις κατ' αυτών ασκείται ποινική δίωξις ή διατάσσεται η ενέργεια ενόρκου διοικητικής εξετάσεως. Η διάρκεια της διαθεσιμότητος δεν δύναται να υπερβή τους δύο μήνας. Κατ' εξαίρεσιν αύτη δύναται να παρατείνεται μέχρι και της ενάρξεως της εκτελέσεως ποινής επιβληθείσης δι' αποφάσεως ποινικού δικαστηρίου ή ανακριτικού Συμβουλίου, οσάκις την παράτασιν ταύτην επιβάλλουν ειδικοί λόγοι προστασίας του δημοσίου συμφέροντος. 2. Οι ανωτέρω τίθενται εις διαθεσιμότητα υποχρεωτικώς υπό του οικείου Αρχηγού, καθ' όλον το χρονικόν διάστημα καθ' ο εκτίουν στερητικὴν της ελευθερίας ποινήν ή τελούν εν προφυλακίσει. 3. Οι κατά τας διατάξεις του παρόντος άρθρου τελούντες εις διαθεσιμότητα δεν δύναται να φέρουν την στολήν των ούτε να απομακρύνωνται της έδρας της Υπηρεσίας των άνευ αδείας του οικείου Αρχηγού, υπόκεινται δε εις απάσας τας περί τάξεως και πειθαρχίας διατάξεις, εις ας υπόκεινται και οι εν ενεργεία ομοιόβαθμοί των. 4. Εν περιπτώσει μη επιβολής ανωτέρας πειθαρχικής ποινής ο τεθείς εις διαθεσιμότητα προάγεται, εάν συνεπεία της διαθεσιμότητος υπελείφθη προαγωγής. Εν περιπτώσει επιβολής πειθαρχικής ποινής αργίας ο χρόνος της διαθεσιμότητος λογίζεται ως χρόνος εκτίσεως της ποινής αργίας. Ο εν διαθεσιμότητι διανυθείς χρόνος πέραν του τοιούτου της ποινής της αργίας θεωρείται ως χρόνος πραγματικής υπηρεσίας δι' απάσας τας περιπτώσεις.» «Άρθρα 10 Αργία δι' απολύσεως 1. Η αργία δι' απολύσεως είναι ανωτέρα πειθαρχική ποινή. Ο τιθέμενος εις κατάστασιν ταύτην ουδεμία εκτελεί υπηρεσίαν από της περί αποφάσεως του οικείου Αρχηγού. 2. Η διάρκεια της ποινής της αργίας δι' απολύσεως δεν δύναται να είναι ελάσσων των δύο μηνών ουδέ μείζων των εξ...» Αποδοχαί. Άρθρον 17. Αι αποδοχαί των τελούντων εις τας καταστάσεις διαθεσιμότητος, ετησίας αδείας λόγω νοσήματος, ή αργίας δι' απολύσεως καθορίζονται ως κάτωθι επί του συνόλου των αποδοχών των εν ενεργεία συναδέλφων των: α) Οι εν διαθεσιμότητι λόγω νοσήματος και ετησία αδεία διά την αυτήν αιτίαν λαμβάνουν πλήρεις αποδοχάς. β) Οι εν διαθεσιμότητι λόγω αιχμαλωσίας

τα 90%. γ) Οι εν διαθεσιμότητα λόγω προφυλακίσεως ή εκτίσεως στερητικής της ελευθερίας ποινής τα 50%. δ) Οι εν αργία δι' απολύσεως τα 75%. 2. Αι βάσει του παρόντος άρθρου παρακρατούμενοι αποδοχαί των Οπλιτών Χωροφυλακής περιέρχονται εις τους πόρους του Μετοχικού Ταμείου Στρατού, αι δε των κατωτέρων οργάνων των λοιπών Σωμάτων, εις το Μετοχικόν Ταμείον πολιτικών υπαλλήλων...»

II. ΕΡΜΗΝΕΙΑ ΔΙΑΤΑΞΕΩΝ ΚΑΙ ΕΦΑΡΜΟΓΗ ΤΟΥΣ

Από τις διατάξεις που παρατέθηκαν, στο περιεχόμενο των οποίων αναφέρεται και η υπηρεσία που υπέβαλε το ερώτημα, ερμηνευόμενες αυτοτελώς και σε συνδυασμό, συνάγονται τα ακόλουθα:

1. Οι διατάξεις του άρθρου 103 του ν.3528/2007 ,όπως τροποποιηθέν κατά τα ως άνω ισχύει σήμερα, περί θέσεως του υπαλλήλου σε αυτοδίκαιη αργία εφαρμόζονται αναλόγως, ως προς τις ουσιαστικές προϋποθέσεις της θέσεως σε αυτοδίκαιη ή δυνητική αργία, καθώς και ως προς τις συνέπειές της σε όλες τις πειθαρχικές διαδικασίες, που διέπουν το κάθε φύσεως και με οποιαδήποτε σχέση δημοσίου δικαίου ή σχέση εργασίας ιδιωτικού δικαίου προσωπικό του δημοσίου τομέα, όπως αυτός έχει οριοθετηθεί με τις προαναφερόμενες διατάξεις, χωρίς να εξαιρούνται, μεταξύ άλλων, το στρατιωτικό και αστυνομικό προσωπικό που οι υποθέσεις τους είναι εκκρεμείς κατά τη δημοσίευση του εν λόγω νόμου 4093/2012 (Βλ.ΔΕΑ 267,268/2013 σε συμβούλιο και Γν.3/2014, Ν.Σ.Κ, Γν.55/2013 Ν.Σ.Κ, Γν. 149/2013 Ν.Σ.Κ. ως προς το ζήτημα της εφαρμογής των διατάξεων του ν.4093/2012 επί των εκκρεμών υποθέσεων). Η γενικευμένη αυτή εφαρμογή των ρυθμίσεων περί υποχρεωτικής αργίας που έχουν εκτεθεί ,τελεί υπό την επιφύλαξη των τυχόν αυστηροτέρων διατάξεων των πειθαρχικών διαδικασιών που διέπουν το προσωπικό αυτό. Σύμφωνα με την αιτιολογική έκθεση επί του σχεδίου του μετέπειτα νόμου 4093/2012, «με τις ρυθμίσεις αυτές διευρύνονται οι περιπτώσεις που οι υπάλληλοι τίθενται σε αυτοδίκαιη αργία, ώστε να επιτυγχάνεται η άμεση απομάκρυνση όσων διώκονται ή τιμωρούνται για σοβαρά ποινικά αδικήματα και πειθαρχικά παραπτώματα. Ταυτόχρονα όμως ο θεσμός της αυτοδίκαιης αργίας εξοπλίζεται με ευελιξία, που προσφέρει τη

δυνατότητα στα αρμόδια όργανα, εκτιμώντας το συμφέρον της υπηρεσίας, να επαναφέρουν στα καθήκοντά τους ή να μετακινούν εσωτερικά τους υπαλλήλους που επανέρχονται (εξαιρούνται οι ποινικώς διωκόμενοι και οι τιμωρηθέντες με την ποινή της οριστικής παύσης), ακόμη και πριν αρθούν οι τυπικοί λόγοι που οδήγησαν στην επιβολή της αυτοδίκαιης αργίας, όταν κριθεί αιτιολογημένα ότι, υπό τις συγκεκριμένες συνθήκες, δεν είναι εξ αντικειμένου αναγκαία η συνέχιση της παραμονής του υπαλλήλου εκτός υπηρεσίας».

2 Η αυτοδίκαιη θέση υπαλλήλου σε κατάσταση αργίας, δεν επιφέρει την λύση της υπαλληλικής σχέσεως, ούτε την απώλεια της οργανικής θέσεως ή του κατεχομένου από τον υπάλληλο βαθμού, ούτε αποτελεί πράξη απολύσεως του υπαλλήλου από την υπηρεσία ή πράξη εκτελέσεως της σχετικής αποφάσεως του πειθαρχικού συμβουλίου, αλλά συνιστά προσωρινό διοικητικό μέτρο, το οποίο συνεπάγεται την για λόγους δημοσίου συμφέροντος διακοπή της ενεργού ασκήσεως των υπηρεσιακών καθηκόντων των υπαλλήλων, κατά την διάρκεια της εκκρεμότητας της πειθαρχικής του υποθέσεως (βλ. Γν.55/2003Ν.Σ.Κ, ΣΤΕ 27/2008,2163/2004: 649, 4635/87 κ.α.). Οι διατάξεις περί αργίας δεν εντάσσονται στις διατάξεις του πειθαρχικού δικαίου, αλλά αποτελούν ξεχωριστό κεφάλαιο ετέρου τμήματος υπαλληλικού κώδικα (βλ. Γν.55/2013 Ν.Σ.Κ.)

3. Το πυροσβεστικό προσωπικό, υπάγεται στις ειδικές διατάξεις του Σώματος και εφαρμόζονται και σ' αυτό όλες οι διατάξεις που ισχύουν για τους τακτικούς δημόσιους υπαλλήλους, εφόσον δεν καθορίζεται διαφορετικά στη νομοθεσία που ισχύει για το Πυροσβεστικό Σώμα. Περαιτέρω, οι αξιωματικοί του πυροσβεστικού Σώματος τίθενται αυτεπαγγέλτως σε κατάσταση διαθεσιμότητας, με συνέπεια να παραμείνουν προσωρινώς άνευ θέσεως ή υπηρεσίας, μεταξύ άλλων περιπτώσεων, και εφ' όσον συντρέχουν ειδικοί λόγοι που αφορούν το συμφέρον της υπηρεσίας ή της ελλείψεως θέσεως. Οι τεθέντες σε διαθεσιμότητα αξιωματικοί δεν δύνανται να παραμείνουν στην κατάσταση αυτή πέραν του έτους. Αν συμπληρωθεί το έτος και δεν κοινοποιηθεί στον αξιωματικό διάταγμα ανακλήσεως της διαθεσιμότητας,

θεωρείται αυτός ως αυτοδικαίως ανακληθείς και οφείλει αμέσως να παρουσιασθεί στην πλησιέστερα υπηρεσία του Σώματος. Εξάλλου, τα κατώτερα όργανα του πυροσβεστικού Σώματος δύναται να τίθενται σε διαθεσιμότητα με απόφαση του αρχηγού, αν κατ' αυτών έχει ασκηθεί ποινική δίωξη ή διατάσσεται η ενέργεια ενόρκου διοικητικής εξετάσεως. Η διαθεσιμότητα δεν δύναται να υπερβεί τους δύο μήνες, πλην όμως, κατ' εξαίρεση, δύναται να παρατείνεται μέχρι την έναρξη εκτελέσεως ποινής που επιβλήθηκε με απόφαση ποινικού δικαστηρίου ή ανακριτικού συμβουλίου, αν την παράταση αυτή επιβάλλουν ειδικοί λόγοι δημοσίου συμφέροντος. Αντίθετα, σύμφωνα με τον υπαλληλικό κώδικα, ο υπάλληλος που τίθεται σε αυτοδίκαιη αργία που διώκεται για σοβαρά ποινικά και πειθαρχικά παραπτώματα επανέρχεται στα καθήκοντά του, εάν εκλείψει ο λόγος για τον οποίο έχει τεθεί σε αργία κατά τα ειδικότερα οριζόμενα στο άρθρο 103 του Υ.Κ.

4. Εφόσον έχει επιβληθεί αυτοδίκαιη αργία κατά τις διατάξεις του ΥΚ, η οποία δεν έχει αρθεί και δεν έχει επιβληθεί στον υπάλληλο η πειθαρχική ποινή της οριστικής παύσεως, το πειθαρχικό Συμβούλιο στο οποίο εκκρεμεί η υπόθεση γνωμοδοτεί μετά την πάροδο ενός έτους από τη θέση του υπαλλήλου σε αυτοδίκαιη αργία και κάθε επόμενο έτος σχετικά με την τυχόν συνδρομή λόγων που καθιστούν μη αναγκαία τη συνέχισή της. Το όργανο που είναι αρμόδιο για το διορισμό του υπαλλήλου, εφ' όσον κρίνει μετά την ανωτέρω γνωμοδότηση του πειθαρχικού συμβουλίου ότι με βάση τις ιδιαίτερες περιστάσεις της υποθέσεως, την υπηρεσιακή απόδοση του υπαλλήλου και το συμφέρον της υπηρεσίας, δεν είναι αναγκαία η συνέχιση της αργίας συνεκτιμώντας την τυχόν συνδρομή στο πρόσωπο του αιτούντος υπαλλήλου σοβαρών οικονομικών, κοινωνικών ή οικογενειακών λόγων μπορεί να διατάσσει την αναστολή της και την επάνοδο του υπαλλήλου στην υπηρεσία. Η αναστολή της αργίας μπορεί να ζητηθεί και από τον υπάλληλο προς το αρμόδιο για το διορισμό όργανο, το οποίο αποφασίζει μετά την τήρηση της ως άνω διαδικασίας και εφ' όσον συντρέχουν, αφ' ενός οι

προαναφερόμενες προϋποθέσεις και αφ' ετέρου στο πρόσωπο του αιτούντος υπαλλήλου σοβαροί οικονομικοί, κοινωνικοί και οικογενειακοί λόγοι.

5. Στην προκειμένη περίπτωση η υπηρεσία που υπέβαλε το ερώτημα, αφού παραθέτει εκτενώς τις κρίσιμες διατάξεις και με αφορμή του ότι ο πυροσβέστης Δ.Γ τέθηκε από την 13.11.2012 (την επομένη της ημερομηνίας δημοσίευσής του ν.4093/2012) σε αυτοδίκαιη αργία για εκκρεμή υπόθεση σχετιζόμενη με την αμετάκλητη παραπομπή του ενώπιον του αρμοδίου δικαστηρίου για κακούργημα, δυνάμει του υπ' αριθμ 2807/18.05.2011 κλητηρίου θεσπίσματος του εισαγγελέα εφετών Κρήτης και, ως εκ τούτου, συμπληρώνεται έτος από την επιβολή του ως άνω διοικητικού μέτρου προβληματίζεται, α) αν η διάταξη του Υ.Κ περί αναστολής της αυτοδίκαιης αργίας εφαρμόζεται και στο πυροσβεστικό προσωπικό του πυροσβεστικού Σώματος και β) αν τα ανακριτικά (πειθαρχικά) συμβούλια του πυροσβεστικού Σώματος έχουν γνωμοδοτική αρμοδιότητα για την αναστολή της αυτοδίκαιης αργίας απ' απ' ευθείας από τη διάταξη της παρ. 3 (νυν 4) του άρθρου 103 του Υ.Κ. Επίσης η υπηρεσία προβληματίζεται πως μπορεί ερμηνευτικά να γίνει αντιστοίχιση στην ισχύουσα νομοθεσία η εξαίρεση που αφορά την καταβολή του 1/4 των αποδοχών για ορισμένες αξιόποινες πράξεις μετά τις διαδοχικές τροποποιήσεις που υπέστη το άρθρο 103 του ν.3528/2007. Ειδικότερα, σύμφωνα με την παρ.2 του άρθρου 105 του Υ.Κ στον υπάλληλο που τελεί σε κατάσταση αργίας ή σε αναστολή άσκησης των καθηκόντων του καταβάλλεται το 1/3 των αποδοχών με εξαίρεση την περίπτωση του δευτέρου εδαφίου της παρ. 1 του άρθρου 103 του Υ.Κ κατά την οποία καταβάλλεται το 1/4 των αποδοχών του. Όμως, υπό την ισχύουσα μορφή του άρθρου 103 του Υ.Κ. δεν υφίσταται δεύτερο εδάφιο της παρ. 1 του ίδιου άρθρου. Η διάταξη αυτή ως είχε, σύμφωνα με το άρθρο 105 του ν. 4075/2012, όριζε ότι «άρθρο 105 «1.....Υπάλληλος που παραπέμφθηκε αμετακλήτως στο ακροατήριο προκειμένου να δικασθεί για τα αδικήματα της δωροδοκίας, της υπεξαίρεσης περί την υπηρεσία, της κατάχρησης ανηλίκων σε ασέλγεια, της ασέλγειας με κατάχρηση εξουσίας ή της πορνογραφίας ανηλίκων, τίθεται αυτοδίκαια σε

αργία.» Η προαναφερόμενη διάταξη, όμως, τροποποιήθηκε με το ν.4093/2012,όπως ειδικότερα στην παρ. Ι 2 ανωτέρω αναφέρεται.

6. Με βάση τα προεκτεθέντα πραγματικά και νομικά δεδομένα, κατά την ομόφωνη γνώμη του Τμήματος, συνάγεται ότι α) Η παρ.3 του άρθρου 103 του Υ.Κ. (νυν μετά την τελευταία τροποποίηση παρ.4) με την οποία προβλέπεται η αναστολή της αυτοδίκαιης αργίας συνδέεται άμεσα με τη διατήρηση και τις συνέπειες του διοικητικού αυτού μέτρου της υποχρεωτικής αργίας κατά την έννοια της παρ.2 υποπαραγράφου Ζ 3 του άρθρου πρώτου περ.6 του ν.4093 /2012 και, συνεπώς, εφαρμόζεται αναλόγως στο πυροσβεστικό προσωπικό του Ημυροσβεστικού Σώματος. Τούτο προκύπτει από τη συστηματική, λογική και τελολογική ερμηνεία της διατάξεως της παρ.4 του άρθρου 103 του ΥΚ, η οποία αφ' ενός μεν εντάσσεται στην εν γένει ρύθμιση της αυτοδίκαιης αργίας που ρυθμίζει το άρθρο 103 του Υ.Κ, το οποίο εφαρμόζεται ενιαία στο πολιτικό και μη πολιτικό προσωπικό του Υπουργείου Δημόσιας Τάξης και Προστασίας του Πολίτη, (βλ. για το αστυνομικό προσωπικό Γν.3/2014 Ν.Σ.Κ. Τμήμα Δ'), αφ' ετέρου δε η ρύθμιση της αναστολής της αργίας συνδέεται κατά λογική και νοηματική ακολουθία με τη διατήρηση ή μη του διοικητικού αυτού μέτρου. Τέλος, ικανοποιείται ο σκοπός στον οποίο αποβλέπει η ρύθμιση περί αναστολής, δηλαδή η ευελιξία με την οποία εξοπλίζεται ο θεσμός της αυτοδίκαιης αργίας και παρέχεται η δυνατότητα στα αρμόδια όργανα, εκτιμώντας το συμφέρον της υπηρεσίας, να επαναφέρουν στα καθήκοντά τους ή να μετακινούν εσωτερικά τους υπαλλήλους ακόμη και πριν από άρση των τυπικών λόγων που οδήγησαν στην επιβολή της αυτοδίκαιης αργίας κατά τα ειδικότερα στην παρ.3 (νυν 4) του άρθρου 103 του Υ.Κ οριζόμενα. (βλ. αιτιολογική έκθεση του ν.4093/2012). Κατά νομική και λογική ακολουθία όσων εκτέθηκαν ανωτέρω , η κατ' αναλογία ενιαία εφαρμογή της διατάξεως του άρθρου 103 στις περιπτώσεις της αυτοδίκαιης αργίας αποκλείει την εφαρμογή των ρυθμίσεων περί λήξεως της διαθεσιμότητας των προαναφερθέντων διατάξεων που αφορούν το πυροσβεστικό προσωπικό του πυροσβεστικού Σώματος.

β) Η εφαρμογή της διατάξεως της παρ.3 ήδη 4 του άρθρου 103 του Υ.Κ στο πυροσβεστικό προσωπικό, κατά τα ανωτέρω, συνεπάγεται και την ανάλογη εφαρμογή της διαδικασίας που προβλέπεται για την αναστολή της αυτοδίκαιης αργίας και, ως εκ τούτου, τα ανακριτικά συμβούλια που προβλέπονται στις διατάξεις της πειθαρχικής διαδικασίας που αφορούν το πυροσβεστικό προσωπικό έχουν ως πειθαρχικά συμβούλια, κατά την έννοια της ως άνω διατάξεως, την αρμοδιότητα να γνωμοδοτούν για την αναγκαιότητα ή μη της συνέχισης του διοικητικού μέτρου της αυτοδίκαιης αργίας.

...7. Όσον αφορά το τρίτο υποερώτημα διατυπώθηκαν δύο γνώμες. Κατά τη γνώμη της πλειοψηφίας που απαρτίστηκε από τους Νομικούς Συμβούλους του Κράτους Χρυσάφουλα Αυγερινού, Στέφανο Δέτση, Βασιλική Δούσκα, Ιωάννη – Κων/νο Χαλκιά, Γεώργιο Κανελλόπουλο, Δημήτρα Κεφάλα, Κων/νο Κηπουρό, Αθηνά Αλεφάντη και Παναγιώτη Παπά, (ψηφοί 9), με την οποία συντάχθηκε και ο εισηγητής Δημήτριος Κατωπόδης, Πάρεδρος του Ν.Σ.Κ (γνώμη χωρίς ψήφο), οι συνεχείς τροποποιήσεις του άρθρου 103 του Υ.Κ είχαν ως συνέπεια να μη υφίσταται στην ισχύουσα διατύπωση του άρθρου αυτού το δεύτερο εδάφιο της παρ. 1, στο οποίο παραπέμπει το άρθρο 105 του Υ.Κ και αφορά την κατ' εξαίρεση καταβολή του ¼ των αποδοχών του υπαλλήλου σε περίπτωση που έχει τεθεί σε κατάσταση αργίας, λόγω παραπομπής του να δικασθεί για ορισμένα εγκλήματα. Η εξαίρεση αυτή, ως προκύπτει από την αιτιολογική έκθεση επί του σχεδίου του μετέπειτα νόμου 4057/2012 (Α' 54/14.3.2012)., υπαγορεύθηκε λόγω της σοβαρότητας ορισμένων παραπτώματων με την διάπραξη των οποίων πλήττεται καίρια το κύρος της υπηρεσίας, όπως τα παραπτώματα της δωροδοκίας ή της υπεξαίρεσης περί την υπηρεσία. (βλ. Αιτιολογική έκθεση στον διαδικτυακό τόπο Βουλής, ειδικό μέρος, άρθρο 105 σελίδα 3). Επομένως, σύμφωνα με τη ρυθμιστική πρόθεση του ιστορικού νομοθέτη, δηλαδή να λαμβάνεται το ¼ των αποδοχών κατά το χρονικό διάστημα το οποίο ο υπάλληλος ευρίσκεται σε κατάσταση αυτοδίκαιης αργίας λόγω διαπράξεως σοβαρών εγκλημάτων από τα οποία πλήττεται καίρια το κύρος της υπηρεσίας, μπορεί να συναχθεί ερμηνευτικά ότι η εξαίρεση που προβλέπεται στο άρθρο 105 του Υ.Κ, αφορά τα εγκλήματα που ορίζονται στην

περίπτωση γ της παρ. 1 του άρθρου 103, ήτοι, όταν ο υπάλληλος παραπέμφθηκε αμετακλήτως ενώπιον του αρμοδίου δικαστηρίου για κακούργημα ή για τα αδικήματα της κλοπής, δωροδοκίας, καταπίεσης, απιστίας περί την υπηρεσία, καθώς και για οποιοδήποτε έγκλημα κατά της γενετήσιας ελευθερίας ή έγκλημα οικονομικής εκμετάλλευσης της γενετήσιας ζωής. Τα εγκλήματα αυτά εν πολλοίς ταυτίζονται με εκείνα της προϊσχύουσας μορφής του άρθρου 103³ του Υ.Κ και η διάπραξή τους από τον υπάλληλο πλήττει καίρια το κύρος της υπηρεσίας και συνεπώς πληρούται το αξιολογικό κριτήριο που ο νομοθέτης έθεσε για την εφαρμογή της κατ' εξαίρεση καταβολής του ¼ των αποδοχών του υπαλλήλου.(βλ. Γν.9/2014 Ν.Σ.Κ, Τμήμα Ε'). Η προεκτεθείσα ερμηνεία, η ανάγκη της οποίας προέκυψε από νομοτεχνική αβλεψία, ερείδεται επί του γράμματος και του σκοπού των διατάξεων των άρθρων 105 και 103 του Υ.Κ και του εξ' αυτών προκύπτοντος νοήματός των, προκειμένου να αντιστοιχηθεί η προβλεπόμενη εξαίρεση του άρθρου 105 προς τη νέα διατύπωση του άρθρου 103, χωρίς να τίθεται ζήτημα διασταλτικής ερμηνείας εξαιρετικών διατάξεων. Η αντίθετη ερμηνευτική εκδοχή, σύμφωνα με την οποία δεν είναι δυνατόν η προβλεπόμενη στο άρθρο 105 του Υ.Κ. εξαίρεση να αφορά στα εγκλήματα που ορίζονται στην περίπτωση γ' της παρ.1 του άρθρου 103, όπως ισχύει, και ότι θα πρέπει να ισχύσει ο κανόνας της καταβολής του 1/3 των αποδοχών και στους υπαλλήλους της περίπτωσης γ', μέχρι να εκφραστεί ρητά ο νομοθέτης περί του αντιθέτου, θα έχει ως συνέπεια να παραμείνει ανενεργός η επιταγή του νομοθέτη να καταβάλλεται το ¼ των αποδοχών στις περιπτώσεις που οι υπάλληλοι διαπράττουν σοβαρά παραπτώματα που πλήττουν το κύρος της υπηρεσίας.

³ Το εδάφιο δεύτερο του άρθρου 103 του Υ.Κ πριν από την ισχύουσα μορφή του είχε ως ακολούθως: «1...Υπάλληλος που παραπέμφθηκε αμετακλήτως στο ακροατήριο προκειμένου να δικασθεί για τα αδικήματα της δωροδοκίας, της υπεξαίρεσης περί την υπηρεσία, της κατάχρησης ανηλίκων σε ασέλγεια, της ασέλγειας με κατάχρηση εξουσίας ή της πορνογραφίας ανηλίκων, τίθεται αυτοδίκαια σε αργία.

Κατά τη γνώμη της μειοψηφίας, η οποία απαρτίσθηκε από τον Πρόεδρο του Τμήματος, Ανδρέα Φυτράκη και τη Νομική Σύμβουλο του Κράτους Νίκη Μαριόλη, (ψηφοί 2) δεν είναι δυνατόν να συναχθεί ερμηνευτικά ότι η προβλεπόμενη στο άρθρο 105 του Υ.Κ. εξαίρεση, αφορά στα εγκλήματα που ορίζονται στην περίπτωση γ' της παρ.1 του άρθρου 103, όπως ισχύει. Ειδικότερα:

Οι διατάξεις για την αυτοδίκαιη αργία είναι στενά ερμηνευτέες, γιατί έχουν εξαιρετικό χαρακτήρα σε σχέση με τις συνταγματικές εγγυήσεις υπέρ των δημοσίων υπαλλήλων (Α.Τάχος Ερμηνεία Υπαλληλικού Κώδικα Γ' έκδοση σελ.1155). Εξαίρεση επί το δυσμενέστερον, ήδη εξαιρετικών διατάξεων, πρέπει να ορίζεται ρητά στο νόμο.

Με το άρθρο πρώτο του Ν.4057/2012 αντικαταστάθηκε το άρθρο 103 του Υπαλληλικού Κώδικα περί θέσης υπαλλήλου σε αυτοδίκαιη αργία, ως εξαιρετικό-προσωρινού χαρακτήρα-διοικητικό μέτρο, και με το δεύτερο εδάφιο της παραγράφου 1 αυτού προστέθηκε ως λόγος θέσης σε αυτοδίκαιη αργία, η αμετάκλητη παραπομπή στο ακροατήριο για τα αδικήματα της δωροδοκίας, της υπεξαίρεσης περί την υπηρεσία και για ορισμένα αδικήματα κατά της γενετήσιας ελευθερίας. Επίσης τροποποιήθηκε και το άρθρο 105 που προέβλεπε ότι στον υπάλληλο που τελεί σε κατάσταση αργίας καταβάλλεται το ήμισυ των αποδοχών του, και προβλέφθηκε η καταβολή του ενός τρίτου(1/3) των αποδοχών, με εξαίρεση την ως άνω περίπτωση κατά την οποία καταβάλλεται το ένα τέταρτο(1/4) των αποδοχών.

Στη συνέχεια το άρθρο 103 αντικαταστάθηκε με το Ν.4093/2012, η παράγραφος 1 χωρίσθηκε σε 5 υποπαραγράφους, διευρύνθηκαν οι περιπτώσεις θέσης υπαλλήλου σε αυτοδίκαιη αργία και ειδικότερα στην υποπαραγράφο γ (όπως αντικαταστάθηκε και ίσχυσε από τη δημοσίευσή της με την παρ.1 του άρθρου 14 Ν.4111/2013), ορίσθηκε ως λόγος θέσης σε αυτοδίκαιη αργία η αμετάκλητη παραπομπή ενώπιον του αρμοδίου δικαστηρίου για όλα τα κακούργηματα ή για τα αδικήματα της κλοπής, υπεξαίρεσης(κοινής και στην υπηρεσία), απάτης, εκβίασης, πλαστογραφίας,

δωροδοκίας, καταπίεσης, απιστίας περί την υπηρεσία, καθώς και για οποιοδήποτε έγκλημα κατά της γενετήσιας ελευθερίας ή έγκλημα οικονομικής εκμετάλλευσης της γενετήσιας ζωής. Ωστόσο το άρθρο 105 δεν τροποποιήθηκε, με αποτέλεσμα να μην στοιχείται η κατ' εξαίρεση καταβολή του ¼ των αποδοχών για τα συγκεκριμένα αδικήματα του άρθρου 103, όπως ίσχυε, με την σημερινή μορφή του άρθρου.

Εν προκειμένω, για την πλειοψηφία των προβλεπόμενων στην υποπαράγραφο γ αδικημάτων, ουδέποτε ο νομοθέτης προέβλεψε κατ' εξαίρεση καταβολή του 1/4 των αποδοχών, και δεν είναι δυνατόν καθ' ερμηνεία της ρυθμιστικής βούλησης του νομοθέτη, να συμπληρωθεί εξαιρετική διάταξη ώστε να περιλάβει όλα τα αδικήματα που προστέθηκαν στο άρθρο 103.

Εξάλλου, αντιστοίχιση με βάση τη ρυθμιστική βούληση του νομοθέτη, μόνο με τα αδικήματα που προβλέπονταν αρχικά στο άρθρο 103, δεν νοείται, γιατί θα οδηγούσε στο άτοπο, υπάλληλοι τεθέντες σε αυτοδίκαιη αργία για εγκλήματα της ίδιας ή μεγαλύτερης βαρύτητας και απαξίας, να τυγχάνουν ευνοϊκότερης μεταχείρισης.

Κατόπιν των ανωτέρω, δεν είναι δυνατόν να συναχθεί ερμηνευτικά ότι η προβλεπόμενη στο άρθρο 105 του Υ.Κ. εξαίρεση, αφορά στα εγκλήματα που ορίζονται στην περίπτωση γ' της παρ.1 του άρθρου 103, όπως ισχύει, και θα πρέπει να ισχύσει ο κανόνας της καταβολής του 1/3 των αποδοχών και στους υπαλλήλους της περίπτωσης γ', μέχρι να εκφραστεί ρητά ο νομοθέτης περί του αντιθέτου.

III. Ενόψει των ανωτέρω, κατά την ομόφωνη γνώμη του Τμήματος, η απάντηση που προσήκει, στο πρώτο και δεύτερο υποερώτημα είναι καταφατική, δηλαδή εφαρμόζεται η διάταξη της παρ.3 του άρθρου 103 του Κώδικα Κατάστασης Πολιτικών Διοικητικών Υπαλλήλων και Υπαλλήλων Ν.Π.Δ.Δ, όπως έχει τροποποιηθεί με την περίπτωση 1 της υποπαραγράφου Ζ3 του ν.4093 /2012 στο πυροσβεστικό προσωπικό του πυροσβεστικού Σώματος και τα πειθαρχικά –ανακριτικά συμβούλια του Πυροσβεστικού Σώματος έχουν την αρμοδιότητα να γνωμοδοτούν για την αναγκαιότητα ή μη της συνεχίσεως

του διοικητικού μέτρου της αυτοδίκαιης αργίας κατά την παρ.4 του άρθρου 103 Υ.Κ . Στο τρίτο υποερώτημα η απάντηση που προσήκει, κατά τη γνώμη που πλειοψήφησε, είναι ότι η εξαίρεση που προβλέπεται στο άρθρο 105 του Υ.Κ, σχετικά με την καταβολή του ¼ των αποδοχών σε όσους υπαλλήλους τελούν σε κατάσταση αργίας ή αναστολής καθηκόντων, έχει εφαρμογή στην περίπτωση του υπαλλήλου που τίθεται αυτοδίκαια σε αργία για τα εγκλήματα που ορίζονται στην παρ.γ της παρ. 1 του άρθρου 103 του Υ.Κ.

ΘΕΩΡΗΘΗΚΕ

ΑΘΗΝΑ 25.2.2014

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΑΝΔΡΕΑΣ ΦΥΤΡΑΚΗΣ

**ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΟΥ ΝΟΜΙΚΟΥ
ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ**

Ο ΕΙΣΗΓΗΤΗΣ

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΑΤΩΠΟΔΗΣ

ΠΑΡΕΔΡΟΣ Ν.Σ.Κ